

δ' ὠμνουν τὴν ὑπὲρ Πατρίδος χύσιν τοῦ αἵματός των, καὶ ἄλλοι γονυκλιτῶς ἐδέοντο εἰς τὸν Θεὸν ὑπὲρ εὐδωΰσεως τῆς μεγάλης ταύτης ἐπιχειρίσεως. Ἡ δ' ἐπαναστατικὴ σημαία ἦν κυανόχρους, ἔχουσα ἐν τῷ μέσῳ πρηνῆ ἡμισέλινον πρὸς τὰ κάτω βλέπουσαν, καὶ ἐπ' αὐτῆς ὄρθιον τὸν τίμιον Σταυρὸν, δεξιόθεν δὲ τοῦ Σταυροῦ ἄγκυραν ὄρθιαν, ἐφ' ἧς ἦν ὄφις περιτεταλιγμένος καὶ γλαυξ παρακαθημένη ὀριζοντείως, ἀριστερόθεν δὲ λόγχην ὄρθιαν. Τὰ σύμβολα δὲ ταῦτα καὶ αἱ περὶ αὐτὰ λέξεις, »Ἐλευθερία ἢ Θάνατος» ἦσαν ἐρυθρᾶ.

Οἱ ἐπαναστάται συνελθόντες ἅπαντες τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐμπροσθεν τοῦ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πόλεως κειμένου Δημοτικοῦ καταστήματος, Καγκελλαρία καλουμένου, καὶ ἀποπέμψαντες τὸν εὐρεθέντα ἐν τῇ νήσῳ Ὀθωμανὸν, ὡς ἀπεσταλμένον τῆς Πύλης ἐνεκεν ἐγγχωρίων τινων ταραχῶν (α), ὠρκίσθησαν ὁμοθυμαδὸν τὸν ὑπὲρ Πίστεως καὶ

(α) Πρὸ χρόνων αἱ δύο πλουσιώτεροι οἰκογένειαι τῶν Σπετσῶν, τοῦ Ἰωάννου Μέζη καὶ τῶν ἀδελφῶν Μποταταίων, ἦσαν εἰς αἰώνιον πάλην, ἐρίζουσαι περὶ πρωτείων, οἱ δὲ ἄλλοι Πρόκριτοι ἢ οἰκοκυραῖοι τότε λεγόμενοι, κατετάττοντο ὑπὸ τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην μερίδα· ὁ Μέζη, ἀριστοκρατικώτερος, εἶχεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν ἀριστοκρατικὴν μερίδα, οἱ δὲ Μποταταῖοι ἦσαν δημοτικώτεροι. Κατὰ τὸ 1817, ὑπερισχύσασα ἡ μερίς τοῦ Μέζη, ὑπέχρῳσε τοὺς Μποταταίους· ν' ἀποσυρθῶσιν εἰς Πόρον ἐπὶ μῆνας τινάς, ὅπου ἠκολούθησαν αὐτοῦ· καὶ τινες τῶν ὀπαδῶν των. Πλὴν μετ' οὐ πολὺ μεταβληθέντων τῶν πραγμάτων, ἐπανῆλθον πάλιν εἰς Σπέτσας οἱ Μποταταῖοι, κατὰ δὲ τὰς παραμονὰς τῆς ἐπαναστάσεως, ἐμφύλιος εἶχεν ἐκραγῆ πόλεμος μεταξὺ τῶν δύο τούτων μερίδων. Πρὸς κατσίνασιν τοῦ ἐμφυλίου τούτου πολέμου εἰ-

